ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ν. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 8
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΑΝΑΞΑΓΟΡΑ 5
ΤΗΛΕΦΩΝΑ { ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ: 27-752 ΓΡΑΦΕΙΩΝ: 27-562 ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ: 27-574

Ο ΤΥΠΟΣ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
11
ΜΑΪΟΥ 1936

ΕΤΟΣ Β'-ΑΡΙΘ. 504-ΤΙΜΗ ΔΡΧ. ΜΙΑ

ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ Η ΤΑΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΘΑ ΑΠΟΤΡΕΨΟΥΝ ΠΑΣΑΝ ΕΚΔΗΛΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

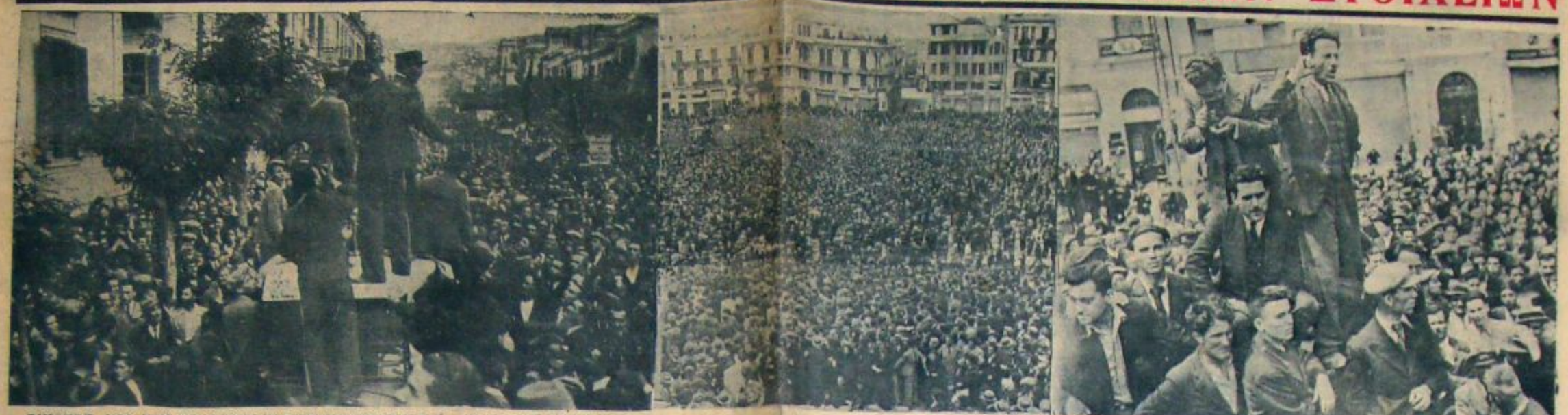

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΤΑΡΑΧΩΔΗ ΗΜΕΡΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ: Αριστερά: Ο ταγματάρχης κ. Μαρινάκης ὁμιλεῖ πρὸς συγκέντρωσιν ἀπεργῶν. Ὁ ἴδιος ταγματάρχης ὑπογραφεῖς ὑπὸ τῶν ἀπεργῶν ἐξεφώνησεν εἰς τὸ νεκροταφεῖον ἐπικήδειον τῶν φονευθέντων. Εἰς τὸ μέσον: Μία γενικὴ ἄποψις τῆς ὁγκώδους συγκεντρώσεως εἰς τὴν Πλατείαν Ἐλευθερίας. Δεξιά: Εἷς τῶν ἡγουμένων τῆς ἀπεργιακῆς κινήσεως ὁμιλῶν πρὸς συγκεντρωμένους ἀπεργούς.

Η ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ

Ἡ ἀπεργία τῶν καπνεργατῶν τῆς Μακεδονίας τείνει νὰ λάβῃ χαρακτῆρα κινήματος. Καὶ ἡ γενίκευσίς της εἰς ὅλους τοὺς κλάδους καὶ εἰς ὅλην τὴν χώραν διεφάνη ἀρχῆθεν ὡς μία κακὴ ἀπειλή.

Εἰς τὴν ταραχώδη κίνησιν ὅμως, ἐκτὸς τοῦ κομμουνισμοῦ, προσετέθη ἀπροκαλύπτως πλέον καὶ τρίτος παράγων: Ὁ βενιζελισμός. Ἰδίως ὁ τοπικὸς βενιζελισμός: τῆς Μακεδονίας. Οἱ βενιζελικοὶ βουλευταὶ τῆς Θεσσαλονίκης ἐπεταγθησαν ἀμέσως εἰς τὸ μέσον καὶ ἠρχισαν νὰ φωνάζουν, διὰ ν' ἀκουσθοῦν ὑπεράνω τῆς φωνῆς τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν ἀπεργῶν: «Κάτω ἡ Γενικὴ Διοίκησις. Κάτω ἡ χωροφυλακή.» Πρὸ πάντων «κάτω ἡ χωροφυλακή.» Εἶνε ὁ «καῦμός» τῶν βενιζελικῶν.

Εἶνε πράγματι κωμικὸν καὶ τραγικὸν μαζί: *Νὰ μιμηρίζωνται μεγαλοκαραγιάρια, μεγαλοπρομηθευταί, μεγαλοκαταχρασταί, ὅπως μερικοὶ* βενιζελικοὶ τῆς Θεσσαλονίκης, νὰ σκουπίζουν τάχα τοὺς ὀφθαλμούς των ἀπὸ τὰ δάκρυα διὰ τὸν διωγμὸν τῶν ἐργατῶν, καὶ νὰ ζητοῦν, ἀπὸ «συμπόνιαν» πρὸς τὸν ἐργάτην, νὰ καταγηθῇ ἡ χωροφυλακή. Ἀλλὰ οἱ βενιζελικοὶ βουλευταί, προχωροῦν. Αἱ δηλώσεις ἑνὸς ἐξ αὐτῶν εἶνε κυριολεκτικῶς «ἔλαιον εἰς τὴν πυράν.» Οὔτε ὁ Σινάκος, οὔτε ὁ Μενούχτας, οὔτε ὁ Σκλάβαινας, δὲν εἶπαν λόγους περισσότερον ἐξερεθιστικοὺς τῶν ἐξημμένων ἤδη ἐργατῶν, ὅσον ὁ Ζάννας τῆς Θεσσαλονίκης.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ποιότης τῶν βενιζελικῶν βουλευτῶν τῆς Θεσσαλονίκης, εἶνε χειρίστη. Καὶ δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ λησμονῆται ὅτι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, καὶ κατὰ τὴν ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν Θεσσαλονίκης, ἐπῆλθε τῷ 1933 ἡ πρώτη ἄτιμος ἧττα τῶν βενιζελικῶν καὶ τῶν κομμουνιστῶν. Ἐκεῖ, καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν τῶν ἰδίων βουλευτῶν, ἠγοράσθησαν ἀπὸ τοὺς βενιζελικοὺς οἱ κομμουνισταί, καὶ ἐψήφισαν οἱ σφυροδρέπανοι φιλελεύθερους.

Ἀπὸ τῆς χθὲς οἱ βενιζελικοὶ βουλευταὶ ἐκλήθησαν νὰ μετάσχουν, καὶ μετέχουν, τῆς ἀπεργιακῆς ἐπιτροπῆς τῆς Θεσσαλονίκης. Διότι δὲν ἠξεύρετε πῶς ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ ζητήματα τῶν ἐργατῶν, καὶ πῶς πονεῖ τὸν πόνον των, ὁ Ζάννας, καὶ ὁ Μαυροκορδᾶτος, καὶ ὁ Ἰασωνίδης. Μὴ βλέπετε ὅτι ἔγιναν καραγιάσαι. Εἶνε «ἐργάται ἀπὸ κούνια.» Ἐπειδὴ ὅμως εἶνε ἔνοχος ἡ συμμετοχὴ τῶν βενιζελικῶν βουλευτῶν εἰς τὴν ἀπεργιακὴν ἐπιτροπήν, δι' αὐτὸ οἱ ἴδιοι συνίστησαν νὰ κληθοῦν καὶ τῶν ἄλλων κομμάτων οἱ βουλευταὶ ὅπως μετάσχουν τῆς ἐπιτροπῆς. Καὶ θὰ κληθοῦν, λέγει. Πρέπει νὰ συγκεραοθῇ ἡ ἐντύπωσις.

Ἀλλὰ εἰς τὴν αἱματωμένην σκηνὴν τῶν ταραχῶν τῆς Θεσσαλονίκης ἐνεφανίσθησαν πρωταγωνιστοῦντες καὶ ἄλλοι βενιζελικοὶ παράγοντες: οἱ ἀπόστακτοι τοῦ κινήματος τοῦ Μαρτίου. Εἰς τὰς ἄλλας μάλιστα μακεδονικὰς πόλεις οἱ βενιζελικοὶ ἀπόστακτοι ἐφωράθησαν ἐνεργοῦντες διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀπεργίας. Ἡ συνενοχὴ συνεπῶς τῶν βενιζελικῶν εἰς τὰς ταραχὰς εἶνε πλήρης. Ἴσως νὰ μὴ συνεκλήθη τὸ συμβούλιον τοῦ κόμματος μαζὶ μὲ τὸ τέκνον Σοφοκλῆς, διὰ ν' ἀποφασίσῃ τὴν σύμπραξιν. Ὅλα ὅμως τὰ μέλη γνωρίζουν τὰς τάσεις καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ κόμματος. Εἶνε ἀλλωστε μέσα εἰς τὸ αἷμα των ἡ βράσις αὐτοῦ τοῦ εἴδους.

Ἀπὸ τὰ μετόπισθεν κινεῖται, εἰς προστασίαν τῶν μαγομένων δυνάμεων τὸ βαρὺ πυροβολικόν: Ὁ βενιζελικὸς τύπος τῶν Ἀθηνῶν. «Ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ κράτους», τιτλοφορεῖ τὴν σχετικὴν εἰδησεολογίαν της μία βενιζελικὴ ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ φόνοι τῶν ἀπεργῶν τῆς Θεσσαλονίκης εἶνε ἓν ἀπὸ «τὰ ἐγκλήματα τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ κράτους»—διότι ἡμεῖς φαίνεται διοικοῦμεν σήμερον τὸ Κράτος καὶ ἡμεῖς, προφανῶς, ἐπυροβολήσαμεν ἐντεῦθεν κατὰ τῶν ἐργατῶν. Ἡ ἐφημερὶς ὅμως δὲν σιωπᾷ μετὰ τοῦτο: Κραυγάζει μὲ στεντόρεια κεφαλαῖα γράμματα: «Ἐν μέσῳ θρήνων καὶ κοπετῶν ἐκηδεύθησαν τὰ τραγικὰ θύματα τῶν αἱματηρῶν σκηνῶν.—Ὁ λαὸς τῆς Θεσσαλονίκης ἐν ἀνταγερμῷ ἐζήτησε τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ὑπευθύνων.—Ἑκατὸν καὶ πλέον χιλιάδες πολιτῶν—σημείωσις: ὁ «Ριζοσπάστης» τοὺς ἀνεβάζει εἰς 150.000—μετέσχον τοῦ συλλαλητηρίου τῆς πλατείας Ἐλευθερίας.—Οἱ διαδηλωταὶ ἐπευφήμουν ζωηρῶς τὸν στρατὸν καὶ ἀπεδοκίμαζον τοὺς ταραξίας». Μία ἄλλη βενιζελικὴ ἐφημερὶς κρίνει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐγκρίνει ἐπιδείξεις «ἐφόσον αἱ ἐπιδείξεις τοὺς ἐργάτας, καὶ ζητεῖ ἐπὶ πλέον τὴν κεφαλὴν τῆς χωροφυλακῆς, καθὼς καὶ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ. Μία ἄλλη θεωρεῖ ὅτι «εἶνε ζήτημα τιμῆς ἡ ἐκβίωσις τοῦ κ. Μεταξᾶ» καὶ γνωματεύει ὅτι τὰ γενόμενα ἐν Θεσσαλονίκῃ ὀφείλονται «ἀνανδρον δολοφονικὴ ἐνέδρα» τῶν ἀρχόντων κατὰ τοῦ λαοῦ. Δὲν σαφηρίσκετο εἰς Θεσσαλονίκην, ἡ ἐφημερίς, διὰ νὰ παρακολουθήσῃ ἀστοπροσώπως τὰ γεγονότα. Φαίνεται ὅμως ὅτι εἰς κάποιο γραφεῖον τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 θὰ ἐκρύπτετο κατὰ τὸ ἀλησμόνητον συνταγματικὸν συλλαλητήριον καὶ κάτι γνωρίζει ἀπὸ δολοφονικὰς ἐνέδρας. Τὴν ἐνέδραν, τὴν διηύθυναν τότε, προσωπικῶς οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἐπαναστάσεως, οἱ ὁποῖοι παρέσυραν τὸν λαόν, δόντες τὸν λόγον τῆς τιμῆς των ὅτι δὲν θὰ τὸν πειράξουν. Καὶ ἐφόνευσαν δεκατέσσαρας πολίτας. Κάτι ἀνάλογον φαντάζεται ἡ ἐφημερὶς ὅτι θὰ ἔγινε καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἀπὸ ἐνέδρας ἐναντίον ἐργατῶν, εἰδικῶς, κάτι γνωρίζουν αἱ βενιζελικαὶ ἐφημερίδες. Περὶ τοὺς τριακοσίους ἐργάτας ἐφόνευσε κατὰ καιροὺς ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἡ δὲ Θεσσαλονίκη, ἐπὶ βενιζελισμοῦ καὶ ἐπὶ Καλογριτσιανάκη, ἐβάφη μὲ πολύ, μὲ πάρα πολὺ ἐγκληματικὸν αἷμα.

Ὅλα αὐτά, καὶ τόσα ἄλλα, ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ βενιζελισμὸς προσχωρήσας τρίτος εἰς τὴν ταραχώδη κίνησιν, εἶνε ἤδη πρῶτος. Ἐνθυμίζει τὰ περιφρονημένα «παληάλογα» τοῦ ἱπποδρομίου, εἰς τὰ ὁποῖα ἔγιναν ἐνέσεις διεγερτικῶν. Ἐξεκίνησαν τελευταῖα, ἀλλὰ ἐπέρασαν τὰ «εὐνοούμενα».

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κομμουνισμόν... Ὅλοι οἱ κομμουνισταὶ βουλευταὶ καὶ οἱ προέχοντες σύντροφοι εἶνε εἰς τὰς θέσεις των ἐδῶ, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς τὸν Πειραιᾶ, εἰς τὰ ἄλλα κέντρα, ὅπου παρασκευάζουν τὴν ἐπέκτασιν τῶν ταραχῶν. Ἤδη χθὲς κάτι κατώρθωσαν οἱ σύντροφοι εἰς τὴν Κοκκινιάν: Προεκάλεσαν ταραστυφυλάκων, οἱ περισσότεροι τραυματίαι ὁπῆρξαν ἀστυφύλακες.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ βουλευτὴς σύντροφος Συνάκος εἰς Θεσσαλονίκην λέγει εἰς τοὺς ἐργάτας τὴν Τρίτην Γενικὸς Διοικητὴς δὲν ἀντικατασταθῇ, εἶνε καπνεργάτης.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν «κοινοβουλευτικὴν ὁμάδα» τῶν μπλεσεβίκων βουλευτῶν, ἡ ὁμάς, δι' ἀναφωνήσεως τοῦ συμφωνητικοῦ Σοφοῦλη. Ἡ Βουλὴ δὲν συγκληθῇ, ἡ «κοινοβουλευτικὴ ὁμάδα» θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν «ἄμεση διάλυση τῆς Βουλῆς καὶ προκήρυξη ἐκλογῶν γιὰ συνταχτικὴ συνέλευση», πρὸς καθιέρωσιν βεβαίως τῆς Δημοκρατίας τῶν Σοβιέτ. Πρὸς τοῦτο ἡ «ὁμάδα» θὰ προβῇ εἰς διαβήματα πρὸς τὸν «βασιλιᾶ» καὶ τὰ κόμματα. Ἡ «κοινοβουλευτικὴ ὁμάδα» συνιστᾷ τέλος εἰς τὸν λαὸν νὰ σχηματίσῃ κατὰ πόλεις «ἐπιτροπὲς λαϊκῆς σωτηρίας»—κατὰ τὸ πρότυπον, φαίνεται, τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως.

Αὐτὰ λοιπὸν γίνονται. Καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐπικρατεῖ ἀναρχία. Πλήρης ἀναρχία. Τὸ Κράτος ὑπέστη πανωλεθρίαν καὶ ἐξευτελισμόν. Ἔθεσε τὴν χωροφυλακήν του ὑπὸ περιορισμὸν μέσα εἰς τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα καὶ ἀφησε τὴν πόλιν, ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας, ἀφρούρητον, διότι αἱ περίπολοι τῶν στρατῶν δὲν προορίζονται βεβαίως νὰ καταδιώκουν τοὺς λωποδύτας καὶ τοὺς κακοποιούς. Τὰ καταστήματα εἶνε κλειστά. Ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον καταστρέφονται. Οἱ ἀπεργοὶ ἐποίησε λέγεται «ἀπεργιακὴ φρουρά», διὰ νὰ ἐπιβάλουν τὰς θελήσεις των καὶ εἰς τοὺς μὴ θέλοντας. Ἡ πόλις ζῇ γασίας δὲν καταρθώνει νὰ τὴν προστατεύσῃ τὸ Κράτος, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου καθίσταται προβληματική.

Βεβαίως εὔκολον εἶνε νὰ κρίνῃ κανεὶς μακρόθεν καὶ γ' ἀποφαίνεται. Τί ἔχει νὰ γάνῃ; Εἶνε ὅμως ἀναμφισβήτητον, καὶ εἶνε λυπηρόν, κάτω τὸ Κράτος.» Καὶ εἶνε ἀκόμη περισσότερον λυπηρὸν ὅτι ἐκάμφθη καὶ ἡ στρατιωτικὴ ἐπιβολή. Εἴτε ἀπὸ ὑπερβολικὴν φρόνησιν, εἴτε ὅπως κολακεύουν καὶ ἐγκολπώνονται τὸν στοᾶς πόλεως μᾶς δημιουργεῖ ἐκπλήξεις. Ὅταν ἡ διοίκησις μιᾶς πόλεως ἀνατεθῇ εἰς τὸν στρατόν, πρέπει νὰ ποιῇ τοῦς πάντας τρόμον. Καὶ δὲν τοὺς ποιεῖ, τοὺς πάντας τρέμειν, ἡ στρατιωτικὴ διοίκησις, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, δὲν θέλει νὰ ἐπιτρέψῃ συγκεντρώσεις, καὶ ἔρχεται. Τὴν παρακαλοῦν, καὶ ἐπιμένει. Κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρά της μαζεύονται χιλιάδες τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι παραδίδουν εἰς μίαν κατάστασιν σχεδὸν ἐμπόλεμον τὴν πόλιν, καὶ ζητοῦν οἱ διαδηλωταὶ νὰ ἰδοῦν τὴν στρατιωτικὴν διοίκησιν εἰς τὰ παράθυρα, καὶ τὴν ἐπευφημοῦν.

Ἐπηρεάσθη ἄραγε ἀπὸ τὰς ἐπευφημίας αὐτάς, ἡ διοίκησις, καὶ ὁ στρατός; Θὰ ἦτο ἐπικίνδυνον, καὶ καταπληκτικόν. Διότι τὸ «καλόπιασμα» τοῦ στρατοῦ πρὸς προσεταιρισμόν του θημα. Ἀπὸ τὰ πλέον γνωστά, τὰ πλέον ὕπουλα, καὶ τὰ πλέον ἐπίφοβα συνθήματα.

Αὐτὰ ὅλα λοιπόν, οὔτε τῆς διοικήσεως οὔτε τοῦ Κράτους ἐπιβολὴν μᾶς δεικνύουν. Ἀπουγοῦμεν καὶ ἐκπλησσόμεθα.

Τί τὰ θέλετε; Ἡ Ἑλλὰς διανύει μίαν κρίσιμον περιπέτειαν. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ τὴν διέλθωμεν ἄθικτοι. Ὄχι δηλαδὴ ἀπολύτως ἄθικτοι, διότι καὶ τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον ἐχύθη εἶνε κάτι πραγματικῶς φοβερόν, καὶ τὸ Κράτος ὑπέστη φθοράν. Ἀλλὰ τέλος πάντων... Καὶ ἡ περιστερά, τὴν ὁποίαν ἀπέλυσαν δοκιμαστικῶς οἱ Ἀργοναῦται, μὴν περάσουν τὰς Συμπληγάδας πέτρας, ἐπῆγε εἰς τὴν οὐρανόν, διότι, ὅταν συνεπλήρου τὴν διάβασίν της, αἱ πέτραι ἔκλεισαν. Καὶ ἡ «Ἀργὼ» ἔπειτα ἔπαθεν ἀναλόγους ζημίας εἰς τὴν πρῶραν. Θὰ εἶμεθα ὅμως εὐχαριστημένοι, ἂν τὰ πράγματα μείνουν ἕως ἐδῶ.

Πάντως, ὅταν παρέλθῃ ἡ περιπέτεια, τὸ Κράτος θὰ πρέπῃ ν' ἀποκαταστήσῃ τὸ γόητρόν του καὶ ν' ἀπαλείψῃ τὴν ἐχθρότητα, τὴν ὁποίαν θ' ἀφήσουν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἐργατῶν τὰ ἰχνη τοῦ γυθέντος αἵματος. Ἀμέσως ἔπειτα, ὄχι μόνον ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ ὅλοι μαζί, θὰ πρέπῃ νὰ σκεφθῶμεν σοβαρῶς διὰ τὸ οἰκονομικοκοινωνικόν μας ζήτημα. Ἓν καθεστὼς πραγματικῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης πρέπει νὰ καθιερωθῇ. Αἱ κατώτεραι τάξεις, πρέπει νὰ τύχουν ἀνακουφίσεως. Ἡ ζωὴ των πρέπει νὰ γίνῃ καλυτέρα. Ἡ ὑγεία των νὰ ἐξασφαλισθῇ. Ἡ ἐργασία των νὰ ἀμείβεται ὅσον ὄντως ἀξίζει. Ἡ μόρφωσίς των νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἀληθινῆς φροντίδος τοῦ Κράτους.

Ἂν θέλωμεν νὰ ἀποσπάσωμεν ὁλόκληρον τὴν κατωτέραν τάξιν ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν, ἂν θέλωμεν δηλαδὴ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὰ ὀκτὼ δέκατα τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, πρέπει νὰ φροντίσωμεν ὑπὲρ αὐτῆς. Εἶνε καιρὸν νὰ τὰ ἐξαρτῶμεν ὅλα ἀπὸ τὸν χωροφύλακα. Νὰ τὸν στέλλωμεν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξεγέρσεως ἐναντίον της —καὶ ἔπειτα νὰ τὸν κλείωμεν εἰς τὸ τμῆμα καὶ νὰ τὸν θέτωμεν ὑπὸ φρουράν. Ἡ τακτικὴ αὐτή, ἀναμφισβητήτως, εἶνε ἀναξία δι' ὅλους μας.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ ΩΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

Ἡ μεμονωμένη ἀπεργία τῶν καπνεργατῶν, ἡ ὁποία ἐκηρύχθη πρὸ ἀρκετῶν ἡμερῶν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τινας Μακεδονικὰς καὶ Θρακικὰς πόλεις, μεταξὺ τῆς προχθὲς εἰς πανεργατικήν, τείνει ἤδη νὰ ἐξελιχθῇ εἰς πανελλαδικὴν μετὰ τὴν χθεσινὴν νυκτερινὴν ἀπόφασιν τῶν διοικήσεων τῶν δύο ἐργατικῶν Συνομοσπονδιῶν περὶ προσχωρήσεώς των εἰς τὴν ἀπεργίαν τῆς Θεσσαλονίκης διὰ τῶν τμημάτων των τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς καὶ ὅλων τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων. Ἤδη διάφοροι πληροφορίαι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀναφέρουν ὅτι εἰς πολλὰς πόλεις ἐκηρύχθη γενικὴ ἀπεργία, ἡ ὁποία εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν τελείαν ἀπονέκρωσιν πάσης κινήσεως.

Αἱ ἀρχαὶ τῶν ἐπαρχιῶν, εὑρισκόμεναι εἰς πλήρη ἐπαφὴν μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ἔχουν ἤδη καταπίσει τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος, τὸν ὁποῖον ἔχει προσλάβει ἡ ἀπεργία. Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας ἡ ἀπεργία τῆς Θεσσαλονίκης, ἀποβαλοῦσα τὸν χαρακτῆρα τῆς διεκδικήσεως τῶν ἐργατικῶν αἰτημάτων καὶ τῆς ἐπιτεύξεως οἰκονομικῶν εὐεργετημάτων ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν, προσελάβεν ἤδη καθαρῶς πολιτικὸν καὶ πολιτειακὸν χαρακτῆρα. Τὴν τροπὴν ταύτην ἔδωσεν ἀπὸ χθὲς ἡ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἀνάμιξις τῶν βενιζελικῶν βουλευτῶν εἰς τὰ τῆς ἀπεργίας καὶ ἡ ἀπροκάλυπτος συμμετοχή των εἰς τὴν ἀπεργιακὴν ἐπιτροπήν. Πλὴν τούτου ἀπόδειξιν τῆς κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀπεργίας, τὴν ὁποίαν ἐπεδίωξαν οἱ βενιζελικοὶ ἀπόστακτοι καὶ κομμουνισταὶ ἐπεχείρησαν, ἀποτελεῖ ἡ ἀνάμιξις εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῶν ἀπεργῶν πολλῶν ἀποστάκτων στασιαστῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κινήματος τῆς 1ης Μαρτίου, οἵτινες παρώθησαν τὰς ἐργατικὰς μάζας εἰς τὰς μαγησιες καὶ εἰς ἐμπνοὴν εἰς τὴν ἀπεργίαν.

Αἱ παρεχόμεναι πληροφορίαι βεβαιοῦν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τελοῦσα ἐν γνώσει τῆς μορφῆς τὴν ὁποίαν προσέλαβεν ἡ ἀπεργία, παναστατικὴν ἐκδήλωσιν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς ἀντιλήψεως ταύτης ἔβλεψεν ἀπὸ τῆς νυκτὸς χθὲς ἐνολὰς πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπως παταχθῇ ἀμειτρόπων, συμμετάσχῃ δὲ καὶ ἡ χωροφυλακὴ ἀπὸ τῆς πρωΐας σήμερον εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΟΨΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 11 Μαΐου. Ἀπὸ τῆς 10ης πρωΐνῆ (Τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ «Τύπου»). — Καὶ σήμερον ἡ πόλις μας ἐμφανίζεται στρατοκρατουμένη. Κατόπιν συνεννοήσεως τῶν ἀρχῶν ἡ πόλις διηρέθη εἰς τομεῖς, ἡ φρούρησις τῶν ὁποίων ἀνετέθη εἰς μικτὰ ἀποσπάσματα στρατοῦ, ἱππικοῦ καὶ χωροφυλακῆς ἀποφασισθείσης τῆς συμμετοχῆς καὶ αὐτῆς διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς χθεσινῆς νυκτερινῆς διαταγῆς τοῦ Σώματος Στρατοῦ περὶ κηρύξεως τῆς πόλεως εἰς κατάστασιν πολιορκίας καὶ ἀπαγορεύσεως τῶν συγκεντρώσεων ἐν κλειστῷ ἢ ἀνοικτῷ χώρῳ.

Μικταὶ περίπολοι στρατιωτῶν καὶ χωροφυλάκων μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικούς τῶν δύο τούτων ὅπλων περιέρχονται τὴν πόλιν. Ἐπίσης περίπολοι ἱππικοῦ καὶ ἐφίππου χωροφυλακῆς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς βαθμοφόρους διασχίζουν τὰς κεντρικὰς ἀρτηρίας τῆς πόλεως. Εἰς διάφορα ἐπίκαιρα σημεῖα καὶ εἰς τὰς πλατείας Ἐλευθερίας, Βαρδαρίου, Συντριβανίου, Λευκοῦ Πύργου καὶ Στρατηγείου ἐγκατεστάθησαν πολυβόλα. Εἰς τὰ ἴδια αὐτὰ σημεῖα ἔχουν ἐγκατασταθῇ ἰσχυρὰ τμήματα στρατοῦ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκ Παλαιᾶς Ἑλλάδος συνταγμάτων καὶ ἐκ τοῦ συντάγματος Λαρίσης.

Μετὰ τὴν λῆψιν τῶν ὡς ἄνω μέτρων ὁ συντηρητικὸς κόσμος τῆς πόλεως ἔχει ἀναθαρρήσει διότι ἐλπίει ἀποκαθιστάμενον τὸ Κράτος τοῦ Νόμου τὸ ὁποῖον χθὲς ἐφάνη καταπατηθὲν ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν κομμουνιστῶν. Ἤδη αἱ ἀρχαὶ δραστηρίως ἐνεργοῦσαι, προχωροῦν εἰς τὴν λῆψιν τῶν μέτρων ἐκείνων διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐξουδετερωθῇ ἡ βράσις τῶν ἀναρχικῶν στοιχείων καὶ θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ διατήρησις τῆς τάξεως.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ...

Εἰς τὴν Ἱσπανίαν ἐωρτάσθησαν ἐθνικώτατα τὰ ἐπινίκεια ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ κ. Ἀθάνα ὡς προέδρου τῆς ἀριστερᾶς Ἱσπανικῆς Δημοκρατίας. «Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τοῦ ἀποτελέσματος — πληροφορεῖται ὁ «Ριζοσπάστης» — οἱ κομμουνισταὶ καὶ οἱ σοσιαλισταὶ μὲ ψηλὰ τὴ γροθιά, τραγούδησαν τὴν Γ' Διεθνῆ καὶ ἄλλα ἐργατικὰ τραγούδια». Καὶ προσθέτει, μὲ ἐξαιρετικὴν χαρὰν, ὁ «Ριζοσπάστης»: «Ὁ ἐθνικὸς ἱσπανικὸς ὕμνος δὲν ἀκούστηκε καθόλου». Μὲ πόσην λαχτάραν, περιμένει ὁ ἐπιχώριος κομμουνισμός, τὴν στιγμήν, καθ' ἣν δὲν θὰ ἀκούεται καὶ ἐδῶ καθόλου ὁ ἐθνικὸς ὕμνος. Γρήγορα ἐλπίζει νὰ καταργηθῇ καὶ αὐτὸ τὸ ἀντιπαθέστατον θούριον τῆς ἐλευθερίας, ἐγαλμένης ἀπ' τὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων ἀγωνιστῶν. Διὰ τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς τῆς ἐλπίδος ἔγινεν ἤδη τὸ πρῶτον γενναῖον βῆμα μὲ τὴν συμφωνίαν Σοφούλη - Σκλάβαινα. Ἀλήθεια, ὅμως: Ποῦ εἶνε ὁ κύριος Σοφούλης, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐβεβαίωνεν, προσεπικυρῶν τοὺς λόγους τοῦ Σκλάβαινα, ὅτι ὁ κομμουνισμὸς δὲν ἔχει πλέον ἀντεθνικὰς ἐπιδιώξεις; Βλέπετε ὅτι «θέλει ὁ κλέφτης νὰ κρυφτῇ, μὰ ἡ γαρὰ δὲν τὸν ἀφήνει», ὅπως λέγει καὶ ἡ παροιμία.

Ο ΛΟΧΙΑΣ

Προσωπικότης ἔγινε μεταξὺ τῶν ταραξιῶν τῆς Θεσσαλονίκης κάποιος λοχίας. Ἐπυροβόλησε, λέγει, κατὰ τῶν χωροφυλάκων, οἱ ὁποῖοι ἐπυροβόλουν τοὺς ἀπεργούς. Ἔνεκα τούτου ἐφυλακίσθη εἰς τὸ Φρουραρχεῖον. Κατόπιν τούτου μία ἀπεργιακὴ διαδήλωσις, συναντήσασα καθ' ὁδὸν τὸν φρούραρχον, τοῦ ἐφώναξε: «Θέλουμε τὸν λοχία μας». Εἰς τὸ τέλος ὅμως ἐγκηρύχθη περὶ τίνος ἐπράκειτο: Ἕνας χωροφύλαξ ἀπὸνθησε μίαν ἀπεργόν, ἡ ὁποία πιθανὸν νὰ ἦτο καὶ νόστιμη. Παρατυγὸν λοιπὸν ὁ λοχίας, εἴτε ἀπὸ συγγένειαν, εἴτε ἀπὸ φιλίαν, εἴτε ἀπὸ ἄλλον σύνδεσμον, εἴτε καὶ ἀπὸ ἁπλὸν ντεελληνικὸν ἱπποτισμόν, ἀνέλαβε τὸ κορίτσι.

ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΙ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ, ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΥΠΕΚΙΝΗΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ

ΑΝΑΜΙΞΙΣ ΣΤΑΣΙΑΣΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 11 Μαΐου. (Τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ «Τύπου»). — Αἱ ἐνταῦθα ἀρχαὶ ἔχουν συγκεντρώσει ἀσφαλῆ καὶ ἀδιάψευστα στοιχεῖα, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ συνεχιζομένη πανεργατικὴ ἀπεργία δὲν ἀποβλέπει πλέον εἰς ἱκανοποίησιν τῶν ἐργατικῶν αἰτημάτων, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε ὑπὸ τὸν βενιζελικῶν, τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν δημοκρατικῶν ἔχει προσλάβει ἐντελῶς ἐπαναστατικὸν χαρακτῆρα. Ἀποδειξις τῶν ἀνωτέρω εἶνε ὅτι ἐνῷ κατὰ τὰς ὑπαρχούσας στατιστικὰς ὁ ἐργατικὸς κόσμος τῆς Θεσσαλονίκης ὅλων τῶν κλάδων ἀνέρχεται εἰς 22—25 χιλιάδας, οἱ συγκεντρωθέντες χθὲς τόσον εἰς τὸ νεκροταφεῖον κατὰ τὴν ταφὴν τῶν φονευθέντων, ὅσον καὶ εἰς τὴν μεγάλην συγκέντρωσιν τῆς πλατείας Ἐλευθερίας ὑπερέβ